[2021] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 955

ਭਾਰਤ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ

ਬਨਾਮ

ਸਤੀਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1410)

18 ਨਵੰਬਰ, 2021

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ

ਅਤੇ ਐੱਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012:

ਐੱਸ. 7- "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ" -ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਛੋਹਣਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ- ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਆਯੋਜਿਤ: ਕਹੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ "ਟੱਚ" ਅਤੇ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਨੂੰ ਐੱਸ ਵਿੱਚ ਪਰਸਪਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ 7 - ਸ਼ਬਦ "ਛੋਹ" ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਜੇਕਰ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐੱਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। 7-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਐੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 7, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੈਟ ਜਾਂ ਢਾਂਚੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ. 7 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ' ਸੰਪਰਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ। "ਟੱਚ" ਜਾਂ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਨੂੰ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐੱਸ 7 ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਨੇ, ਕੰਡੋਮ, ਚਾਦਰਾਂ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਛੂਹਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 7- "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਜੁਰਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ ਸੰਪਰਕ" ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - 7 ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ" ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ।

ਐੱਸਐੱਸ 7, 8 ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਜੁਰਮ - ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੁਭਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਚੀਕਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾਇਆ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 342, 354 ਅਤੇ 363 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਐੱਸ. 8 - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 8 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। 342 ਅਤੇ 354 ਆਈਪੀਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹੋਈ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪਾਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ. 354 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ" - ਜੋ ਵੀ, ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ, "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂ/ਐੱਸ. 7- ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਸੰਪਰਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। 7- ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 7, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਧੀਨ. 8-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐੱਸਐੱਸ 8 ਅਤੇ 10 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐੱਸ 9(ਐੱਮ) ਅਤੇ 12 - ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਉਸਦੇ ਫਰੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿੰਗ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ - ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੇਖਿਆ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-4(1)(i) ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਐੱਸ.ਐੱਸ. 8 ਅਤੇ 10 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐੱਸ 9(ਐੱਮ) ਅਤੇ 12- ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-4(1)(i) ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਆਰਡਬਲਯੂ ਐੱਸ.12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਿੱਪ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਐਸ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ-ਐਲ ਨੇ ਐੱਸ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ - ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ - ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ:

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ - ਆਯੋਜਤ: ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਕਤਮ " ਤਾਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗੁਆਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣ " ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ - ਆਯੋਜਤ: ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਇਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਲੇਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ - ਮੈਕਸਿਮ "ਉਟ ਰੇਸ ਮੈਗਿਸ ਵਾਲਿਟ ਕਵਾਮ ਪੇਰੀਟ"।

ਦੰਡ ਦੀ ਮੂਰਤੀ - ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ - ਆਯੋਜਤ: ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, POਸੀਐੱਸO ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012।

ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ - ਦਾ ਸੱਦਾ - ਆਯੋਜਿਤ: ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ –

ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.7 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਕਿ "ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ" ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿ "ਉਮਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ" ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012।

"ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਰੱਖੀ ਗਈ: "ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ - ਜੇਕਰ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ ਐਗਜ਼ੈਸਟ ਏ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ: ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਪਰਾਧ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ" ਜੇ, ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ - "ਟੱਚ" ਅਤੇ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ - ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼: ਛੋਹਣਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ 7 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ - ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਰਥ, 2012- ਦੇ 7 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ।

ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ: ਫੈਸਲਿਆਂ/ਆਰਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ - ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਹੋਲਡ: ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ, (ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ):

1.1 ਇਹ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। . [ਪੈਰਾ 28][984-ਐਚ; 985-ਏ-ਬੀ]

1.2 ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜੋ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ

ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖਾਸ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 31][987- ਐੱਫ-ਜੀ]

1.3 ਸ਼ਬਦ "ਟਚ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। ਸ਼ਬਦ "ਭੌਤਿਕ" ਜਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਰੀਰ ਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ"। ਅਤੇ "ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਛੋਹਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ; ਛੋਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਛੋਹ" ਅਤੇ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "ਟਚ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ ਲਈ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਜੇ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 32][987-ਐਚ; 988-ਏ-ਸੀ]

ਆਕਸਫੋਰਡ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਰਨਰਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ; ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ, 3 **ਈ.ਡੀ.ਐਨ** - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.4 ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੈਟ ਜਾਂ ਢਾਂਚੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ' ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ " ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗੁਆਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ " ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਲੇਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ। "ਛੂਹ" ਜਾਂ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ

ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ ਸੰਪਰਕ" ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਨੇ, ਕੰਡੋਮ, ਚਾਦਰਾਂ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗ, ਭਾਵੇਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 7. ਐਕਟ ਦੇ 7 ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨਾਲ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਸੰਪਰਕ। [ਪੈਰਾ 33][988-ਡੀ-ਐਚ; 989-ਏ]

1.5 ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ" ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਪਰਕ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੂਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਚੁਕਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। "ਟੱਚ" ਅਤੇ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। [ਪੈਰਾ 34][989-ਬੀ-ਡੀ]

ਰੇਜੀਨਾ ਬਨਾਮ ਐਚ (2005) 1 ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.ਆਰ. 2005; *ਆਇਓਵਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਾਲਟਰ ਜੇਮਸ ਫਿਪਸ* 442 ਨੰ ਮਈ 611- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.6 ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। [ਪਰਾ 35][989- ਐੱਫ-ਜੀ]

ਬਲਰਾਮ ਕੁਮਾਵਤ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (2003) 7 ਐਸਸੀਸੀ 628 [2003] 3 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 24 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.7 ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 5, 7 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ, ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ" ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ, ਮਨੋਰਥ, ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 7, 11, 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਇਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਤੱਥ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ "ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ" ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 36] [989- ਜੀ-ਐਚ; 990-ਏ-ਈ]

1.8 ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ", "ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ", "ਛੋਹਣਾ" ਅਤੇ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ", ਜੋੜੇ, ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਉਲਟਾ ਬੋਝ ਉਸ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਦਮੇ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਬੇਅੰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। . [ਪੈਰਾ 37][990-ਈ-ਐਚ; 991-ਏ-ਬੀ]

ਸਾਕਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 2004 (5) ਐਸਸੀਸੀ 518 : [2004] 2 ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਐਸਸੀਆਰ 723; *ਆਰ. ਕਲਿਆਣੀ ਬਨਾਮ ਜਨਕ ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ* 2009 (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 516 [2008] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1249*; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ* (2014) 9 ਐਸਸੀਸੀ 632 : [2014] 9 ਐਸਸੀਆਰ 182 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.9 "ਉਮਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ" ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ "ਰੂਲ ਆਫ਼ ਲੈਨਿਟੀ" ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਤਿੱਖਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟਰੇ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੀਨਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪਾਰਾ 38, 39][991 ਬੀ-ਈ; 992-ਏ-ਬੀ]

ਲੈਂਡਨਰ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ 358 ਯੂਐਸ 169*; ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੋਜ਼ਮਿਨਸਕੀ* 487 ਯੂ.ਐਸ. 931 (1988); *ਲੋਕ ਬਨਾਮ ਰੀਡ*

// *246 ਕੈਲ.* ਐਪ। 4ਥ, 822; ਆਈ.ਆਰ.ਸੀ *ਬਨਾਮ ਰੋਸਮਿਨਸਟਰ ਲਿਮਿਟੇਡ* (1980) 1 ਸਾਰੇ 80 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.10 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਐਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਅਤੇ 354 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਜਾਣ, ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦਬਾਉਣ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਿ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 40] [992-ਬੀ-ਈ]

1.11 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ "ਈਜੁਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। "ਈਜੁਸ.ਐੱਸਡੀਈਐੱਮ gਈnਈਆਰis" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ. ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਮ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੋ ਵੀ, ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ "ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਮਲਾ" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਜੁਰਮ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਸੰਪਰਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 41][992- ਈ-ਐਚ; 993-ਏ-ਬੀ]

1.12 ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮਿਲੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾ ਕੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 42] [993-ਬੀ-ਈ]

1.13 ਦੋਸ਼ੀ-ਐਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ "ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। "ਜਾਂ "ਪੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਿਪ ਖੋਲ੍ਹੀ" ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ-ਐੱਲ. ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। , ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ-ਐਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 43] 1993-ਐਫ-ਐਚ; 994-ਏ-ਐਫ]

1.14 ਦੋਸ਼ੀ-ਐਸ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 342, 354 ਅਤੇ 363 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 45] [995-ਏ-ਬੀ]

1.15 ਦੋਸ਼ੀ-ਐੱਲ. ਧਾਰਾ 354-ਏ (1)(i) ਅਤੇ 448 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8, 12 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 25,000/- ਰੁਪਏ (ਕੇਵਲ ਪੱਚੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 46] [995-ਸੀ-ਡੀ]

1.16 ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਰ ਪੰਨੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਟੈਂਪ ਲਗਾ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਕਤ ਕਾਪੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਜੱਜ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਜਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਪੀ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਕਲ ਹੈ, ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ, ਜੇਕਰ ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ/ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 49] [996-ਬੀ-ਈ]

ਬੰਦੂ ਵਿੱਠਲ ਰਾਓ ਬੋਰਵਾਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 50 ਆਫ਼ 2016; *ਨੂਰ ਆਗਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ* 2008 (16) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 518; *ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਿਲਟ ਬਰਜਰ* 18 ਯੂਐਸ 76 (1820); *ਕੈਨਲੀ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰ.* 269 ਯੂ.ਐੱਸ. 385 (1926); ਜੇਪੀ *ਬਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ ਏਆਈਆਰ* (2003) ਐਸਸੀ 1405: [2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 933 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

<u>ਪ੍ਰਤੀ ਐਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ. (ਸਹਿਮਤ):</u>

ਆਯੋਜਤ: 1.1 ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪਾਠ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। [ਪੈਰਾ 4][997- ਐੱਫ]

ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪੀਅਰਲੈਸ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨੈਂਸ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1987) 1 ਐਸਸੀਸੀ 424: [1987] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.2 ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਢੰਗ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਨੂੰਨ, "ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪੁਆਇੰਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਤੀਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ. ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੂਖਮ ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਮੋਡੋ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰ ਲਈ ਜੀਵਨ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਜਨਤਕ. [ਪੈਰਾ 6] [998-ਸੀ-ਈ]

> *ਕੰਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ* 1965 (1) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 7; *ਸਵੰਤਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* (1975) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 322 [1974] 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 287; *ਈਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐਨਸੀਟੀ)* 2017 (15) ਐਸਸੀਸੀ 133 [2017] 7 ਐਸਸੀਆਰ 924 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
>
> *ਹੇਡਨ ਦਾ ਕੇਸ* 76 ਈ.ਆਰ 637 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.3 ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ- ਆਈਪੀਸੀ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਧਾਰਾ 354 ਦੁਆਰਾ)। "ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 350 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 351 ਵਿੱਚ "ਹਮਲਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਨਿਮਰਤਾ" ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀਮਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪਿੱਤਰਸੱਤਾ ਅਤੇ ਵਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜੋੜਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਖੁਦ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਮਾਨਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ - ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ;

ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ - ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 9][999-ਬੀ-ਐੱਫ]

ਰੂਪਨ ਦਿਓਲ ਬਜਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀਐਸ ਗਿੱਲ (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 194: [1995] 4 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 237; *ਕਾਲੀਆਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* (2011) 1 ਐਸਸੀਸੀ 293 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.4 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ। ਲਿੰਗ, ਨਸਲ, ਜਾਤ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਖੇਤਰ, ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ (ਆਰਟੀਕਲ 14)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਛੇਦ 15 (1) ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੇ ਲਿੰਗ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ (ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ) ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 15 (3) ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। [ਪੈਰਾ 10][999-ਐੱਫ; 1000-ਏ-ਬੀ]

1.5 ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਖਮ ਉਪਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਅਣਚਾਹੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11][1000-ਬੀ-ਡੀ]

1.6 ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 146ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ (1993), 156ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ (1997) ਅਤੇ 172ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ (2000) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। 172ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ, ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, 1992 ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ। [ਪੈਰਾ 12] [1000-ਡੀ-ਈ]

1.7 ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਨੂੰ 2012 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਦਿਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ; ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੋਧਾਂ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ (ਧਾਰਾ 354 ਸਮੇਤ) ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 354 ਏ, 354 ਬੀ, 354 ਸੀ, 354 ਡੀ । ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੋਕਸੋ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 13, 14] [1001-ਡੀ-ਈ; 1002-ਬੀ]

1.8 ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੈ, 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ 'ਵਧੇਰੇ' ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵਧੇਰੇ' ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 15, 16][1002-ਡੀ, ਜੀ]

1.9 ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ (2013 ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਸਮੇਤ) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 351 ਵਿੱਚ "ਹਮਲੇ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ "ਹਮਲਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਸ਼ਾਰੇ, ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਰਾਦਾ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸਮਾਜਿਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

1.10 ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ - ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਖਾਸ ਅੰਗਾਂ (ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ) ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ, ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" (ਅਰਥਾਤ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ) ਜਾਂ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ (ਅਰਥਾਤ ਬੱਚੇ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ)। ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਛੋਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਲਈ ਆਮ ਜਾਪਦੀ ਹੈ

ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਹਿੱਸੇ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ "ਸੰਪਰਕ", ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ; ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ - ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਹਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ" ("ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ" ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ) ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ 'ਛੋਹਣ' ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਹਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਹੋਰ ਐਕਟ" ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਪੀੜਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ (ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ; ਸਮੀਕਰਨ "ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ" ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

https://ਡੀiਸੀtionਏਆਰy.ਸੀਏਐੱਮਬੀਆਰiਡੀgਈ.oਆਰg/ਡੀiਸੀtionਏਆਰy/ਈingਐੱਲish/

touਸੀh:https://www.ਸੀoਐੱਲਐੱਲinsਡੀiਸੀtionਏਆਰy.ਸੀoਐੱਮ/ਡੀiਸੀtionਏਆਰy/ਈingਐੱਲish/

ਛੋਹ - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ.

1.11 ਸੰਸਦੀ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਿਵਹਾਰ (ਭਾਵੇਂ ਛੋਹਣਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ), ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਚਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ, ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮੀਕਰਨ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਹਰ ਛੂਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24] [1004-ਜੀ; 1005-ਏ]

1.12 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਹਣਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਇਸਦੀ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਸੰਪਰਕ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਗੈਰ-ਜਿਨਸੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਚੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਅਜਿਹੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ-ਨਿਰਭਰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25][1005-ਬੀ-ਸੀ]

1.13 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਕਿ "ਛੂਹ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਰਾਹੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛਾਤੀ) ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ "ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 26, 28][1005-ਡੀ; 1006-ਡੀ]

> *ਰੇਜੀਨਾ ਬਨਾਮ ਐਚ* 2005 (1) **ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ** 2005*; ਆਇਓਵਾ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਵਾਲਟਰ ਜੇਮਸ ਫਿਪਸ* 442 **ਐਨ.ਡਬਲਯੂ.2ਡੀ.** 611; *ਆਇਓਵਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ ਕੈਨਨ ਪੀਅਰਸਨ* 514 ਐਨ.ਡਬਲਯੂ.2ਡੀ. 452 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.14 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿੱਧੇ ਛੋਹ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ "ਛੋਹ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਸਾਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਛੋਹਣਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਤਹ 'ਤੇ ਸੰਵੇਦਕ ਅਨੁਭਵੀ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਚਮਚੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਭੋਜਨ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨ ਲਈ - ਇਸਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਛੋਹਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੋਟੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਦਬਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਹਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ - ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜੋ ਅਣਚਾਹੇ ਘੁਸਪੈਠ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। S ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐੱਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 29] [1006-ਡੀ-ਜੀ]

1.15 'ਸੰਪਰਕ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 349 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਫੋਰਸ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਗਤੀ, ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਆਦਿ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਜੋ "ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸੰਪਰਕ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲ 'ਸੰਪਰਕ' ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(2) ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 349 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ 'ਸਿੱਧਾ' ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32] [1007-ਡੀ-ਈ; 1008-ਬੀ]

ਦੁਲਾਲ ਧਾਰ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ 2015 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਟ੍ਰਿਪ 188; **ਤੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ (ਏ) ਜੇ/2/2020;** *ਜਿਤੇਂਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਪਰਾਧੀ (ਏ)* 564/2019 - ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.16 ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਜ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਦਬਾਉਣ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਾਣ, ਜਿਵੇਂ ਪੋਕਸੋ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 33][1008- ਸੀ-ਡੀ]

ਅਲਖ ਅਲੋਕ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਬਨਨਾਮ ਪਸੰਦ (2018) 17 ਐਸਸੀਸੀ 291: [2018] 6 ਐਸਸੀਆਰ 972*; ਰਾਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ* (ਜੀਐਨਸੀਟੀਡੀ 2018 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਡੇਲ 1179 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

<u>ਟ੍ਰਾਈਵੇਡੀ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚਃ</u>

2008 (16) ਐਸਸੀਸੀ 518	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 17
[2004] 2 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 723	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 17
[2008] 14 ਐਸਸੀਆਰ 1249	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 17
[2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 933	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 28
[2003] 3 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 24	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 29
[2014] 9 ਐਸਸੀਆਰ 182	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 37

<u>ਭੱਟ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ:</u>

[1987] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 4**
[1965] 1 ਐਸਸੀਆਰ 7	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 6**
[1974] 3 ਐਸਸੀਆਰ 287	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 7**
[2017] 7 ਐਸਸੀਆਰ 924	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 8**
[1995] 4 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 237	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 9**
(2011) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 293	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 9**
[2018] 6 ਐਸਸੀਆਰ 972	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 12**

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.1410।

2020 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 161 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.01.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2021 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1411, 1412,1413 ਅਤੇ 1414।

ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਏ.ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਲੂਥਰਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨਿਸ, ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਆਦਿਤਿਆ ਏ. ਪਾਂਡੇ, ਜੀਓ ਜੋਸੇਫ, ਨਿਤਿਨ ਸਲੂਜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਲੂਥਰਾ ਲੋਹੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸਮਿਤਾ ਨਰੂਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਸ਼ਾ ਮਾਰੀਆ ਪਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਿਨਾਕਸ਼ੀ ਵਿਜ, ਅਨੇਪਮ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਆਯੂਸ਼ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਅੰਗਜ ਗੌਤਮ, ਅਕਸ਼ੈ ਚੋਪੜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਧਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਹਾਸਿਨੀ ਸੇਨ, ਐਡਵ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

<u>ਨਿਰਣਾ</u>

ਬੇਲਾ ਐਮ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.

1. ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ - ਭਾਰਤ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਤੀਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, 19.01.2021 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2020 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 161, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ, 15.01.2021 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 445 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਉਸੇ ਨਾਗਪੁਰ ਦੁਆਰਾ 2020

ਬੈਂਚ, ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਐੱਲ. ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ:-

3. ਵਧੀਕ ਸੰਯੁਕਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਾਗਪੁਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 28/2017 ਵਿੱਚ 5 ਫਰਵਰੀ, 2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342, 354 ਅਤੇ 363 (ਛੋਟੇ "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ" ਲਈ) ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 (ਛੋਟੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਲਈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ। ਇਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ- ਸਤੀਸ਼ ਨੇ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿੱਚ 2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 161 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 19 ਜਨਵਰੀ, 2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਅਤੇ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 354 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰੋ, ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.

4. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਖ਼ਬਰ ਲਗਭਗ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ-ਸਤੀਸ਼ ਉਸੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਦੀਪਕ ਨਗਰ। 14.12.2016 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੀੜਤਾ ਅਮਰੂਦ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਕਲੀ ਸੀ। ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਮੁਖਬਰ-ਮਾਂ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਭਾਲ 'ਚ ਨਿਕਲੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਇਕ ਔਰਤ ਸਾਊ ਦਿਵਿਆ ਉਈਕੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੁਆਂਢੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਦੋਸ਼ੀ) ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਖ਼ਬਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਮੁਖ਼ਬਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਖ਼ਬਰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ

ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਰੂਦ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਕਮਰੇ 'ਚੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਮੁਖ਼ਬਰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਮੇਤ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿੱਟੀਖਦਨ ਵਿਖੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 405/2016 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਫਾਹਾ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮੌਕੇ ਦਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਪੀੜਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਨਾਗਪੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

5. ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਅਤੇ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ:

> *"18. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਖਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ।' ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਖ਼ਤ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, 'ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:*

"354. ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਔਰਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ। - ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਰ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਭਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

19. ਇਸ ਲਈ, ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਔਰਤ/ਲੜਕੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

20 ਤੋਂ 25.....

26. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਟੌਪ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ/ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਅਤੇ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

II. <u>ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟਰਿਕਸ:-</u>

7. ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਗੜ੍ਹਚਿਰੌਲੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2020 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੋਕਸੋ ਕੇਸ ਨੰ. 07/2019 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਪੁੱਤਰ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਕੁਜੂਰ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-ਏ (1)(i) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 (ਐੱਮ) ਅਤੇ 12 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਨੇ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 445 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 15 ਜਨਵਰੀ, 2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-ਏ(1)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਡੀ

ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੋਗ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

8. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਖ਼ਬਰ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ। ਮੁਖ਼ਬਰ ਕਸਬੇ ਦੇ ਕੁਝ ਘਰਾਂ 'ਚ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 8 ਵਜੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 4 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। 11.02.2018 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਵੀ ਬਾਹਰ ਪਿੰਡ ਚਵੇਲਾ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 4 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਧੀ ਯਾਨੀ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਹੱਥ ਛੁਡਾਇਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਬਨਸ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਿਲਣ ਆਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਿੱਪ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਛਾਇਆ ਗਿਆਨਬਾਜੀ ਪਗੜੇ, ਸਯਾਬਾਈ ਕੈਲਾਸ ਬਰਸਾਗੜੇ ਅਤੇ ਮਾਧੁਰੀ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੋਹਚੜੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਉਕਤ ਲਿਬਨਸ ਐੱਫ. ਕੁਜੂਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਕੁਜੂਰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਕੁਜੂਰ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫਰੌਕ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿੰਗ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਰੋਣ ਲੱਗੀ। ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਖਬਰ ਆਪਣੀ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਛਾਇਆ ਗਿਆਨਬਾਜੀ ਪਗੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਲਿਬਨਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਗੜ੍ਹਚਿਰੌਲੀ ਥਾਣੇ ਗਏ। ਮੁਖਬਰ ਦੀ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 354-ਏ (1)(i) ਅਤੇ 448 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8, 10 ਅਤੇ 8, 10 ਅਤੇ 354-ਏ (1) (i) ਅਤੇ 448 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਜੁਰਮ ਨੰਬਰ 63/2018 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(ਐੱਮ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(i) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਗਪੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-ਏ(1)(i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> *"9. ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 'ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦਾ ਜੁਰਮ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।*
>
> *10. ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।*
>
> *11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ 'ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - "ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ.....' ਸ਼ਬਦ 'ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ' ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਜੂਸਡੇਮ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 'ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਨ' ਜਾਂ 'ਪੈਂਟ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜ਼ਿਪ' ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। , 'ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ।*
>
> *12. ਇਸ ਜੁਰਮ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ*

ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਧਾਰਾ 354-4(1) (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

13. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-ਏ(1)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ 345-ਏ(1)(i) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ 3 ਸਾਲ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਕੁੱਲ 5 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਬੇਨਤੀਆਂ:

11. ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਲੂਥਰਾ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਿਬਨਸ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ।

12. ਭਾਰਤ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਯਾਨੀ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਤੱਕ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਥਿਤ ਹਰਕਤਾਂ ਯਾਨੀ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ

ਉਸਦੇ ਘਰ, ਉਸਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾਉਣ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਸਨ।

13. ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਯੌਨ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੀ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ 'ਛੋਹ', 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਅਤੇ 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ' ਦੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵੱਲ ਲਿਜਾਂਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ 'ਸਪਰਸ਼' ਅਤੇ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ਬਦ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਤੋਂ 'ਚਮੜੀ ਨਾਲ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ' ਦਾ ਅਰਥ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ, ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੂਥਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲੀਨਿਟੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੇਵ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਰੀਆ ਆਈ.ਸੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ - ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 30 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਵੇ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ। ਮਿਸਟਰ ਡੇਵ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਛੂਹਣਾ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਚਮੜੀ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨਿਸ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਭਾਰਤ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਲੂਥਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ। ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ', 'ਛੋਹ' ਅਤੇ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। 17.10.2016 ਨੂੰ 2016 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 50 ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਬੰਦੂ ਵਿੱਠਲ ਰਾਓ ਬੋਰਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੈਟ ਜਾਂ ਢਾਂਚੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੋ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਪੀਸੀ ਅਪਰਾਧ 'ਹਮਲਾ' ਅਤੇ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ' ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਅਸਾਲਟ' ਜਾਂ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਬਲ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ , ਜੋ ਬੱਚੇ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ,

"ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ ਦੇ ਸੰਪਰਕ" ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਯਾਨੀ." ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕੰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 'ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ' ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

17. ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਬੋਝ ਇੱਕ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਖ਼ਤ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਨੂਰ ਆਗਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ 2 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ *'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਸਾਕਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ 2 ਅਤੇ ਆਰ. ਕਲਿਆਣੀ ਬਨਾਮ ਜਨਕ ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ'।*

18. ਰੂਲ ਆਫ਼ ਲੈਨਿਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ "ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਿਲਟ ਬਰਗਰ'; ਕੈਨਲੀ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੋਜ਼ਮਿਨਸਕੀ" ***ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।***

19. ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਖ਼ਬਰ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਖੋਖਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।

<u>ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ</u>:

20. ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

---

[1] 2008 (16) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 518

[2] 2004 (5) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 518

[3] 2009 (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 516

[4] 18 ਯੂ.ਐੱਸ 76 (1820)

[5] 269 ਯੂ.ਐੱਸ 385 (1926)

[6] 487 ਯੂ.ਐੱਸ 931 (1988)

[ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.]

ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

21. "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"7. ਜੋ ਵੀ, ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

22. ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"8- ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

23. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਮ) ਚੂਕਵੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

9(ਐੱਮ)- ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;

24. ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 10 -

"10- ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਗੰਭੀਰ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ"।

25. ਸੈਕਸ਼ਨ 11 "ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ-

"(i) - ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੱਚਾ; ਜਾਂ

(ii) ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(iii) ਤੋਂ (vi).....

ਵਿਆਖਿਆ - ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

26. ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 12

"12 - ਜੋ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

27. ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਅਤੇ 30 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ:

"29 - ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 5, 7 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨੇਗੀ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

"30 - (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਵਜੋਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਸੰਭਾਵਤਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"।

ਵਿਆਖਿਆ - ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, "ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ" ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ, ਮਨੋਰਥ, ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

<u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ:-</u>

28. ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੱਖਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ

[ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.]

ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਪੀ ਬਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ (2003) ਐਸ.ਸੀ 1405 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਨਜ਼ ਜਾਂ ਸੈਂਟੈਂਟੀਆ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

> *"12. ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਜੋਂ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਭਾਸ਼ਾ" ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਮ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।*
>
> .....
>
> *16. ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਲਈ, "ਭਾਸ਼ਾ" ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ, ਜੋੜ ਜਾਂ ਬਦਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਵੇਖੋ: ਗਵਾਲੀਅਰ ਰੇਯਨਜ਼ ਸਿਲਕ ਐਂਮ.ਐੱਫ.ਜੀ. (ਡਬਲਯੂ.ਵੀ.ਜੀ.) ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਸਟਡੀਅਨ ਆਫ਼ ਵੈਸਟਡ ਫੋਰੈਸਟ [ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 1747 ਪੰਨਾ 1752 'ਤੇ, ਸ਼ਿਆਮ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਐਸ.ਸੀ. 1678 ਤੇ ਪੀ. 1682); ਏ.ਆਰ.ਅੰਤੁਲੇ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਨਾਇਕ [(1984) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 500, ਪੰਨਾ 518, 519 'ਤੇ)]। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ*

ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਵੇਖੋ: ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਥਾਈ ਵਰਗੀਸ [(1986) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 746, ਪੀ 749 'ਤੇ); ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਦੇਵਕੀ ਨੰਦਨ ਅਗਰਵਾਲ [ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 96 ਪੰਨਾ 101 'ਤੇ)।

29. ਬਲਰਾਮ ਕੁਮਾਵਤ ਬਨਾਮ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। (2003) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 628 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ,** ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:

*"**20**. ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਰੀਡਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਐਕਸ ਵਿਸੇਰਿਬਸ ਐਕਟਸ" ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।*

***21**. ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਡਬਲਯੂਬੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਏਆਈਆਰ 'ਤੇ ਪੰਨਾ 1265, ਪੈਰਾ 68) ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ:*

"ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ."

***22**. ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ. ਰਘੂਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ [(1992) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 335:92 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਐੱਲ. ਐੱਡ. ਐੱਸ.) 286 (1992) 19 ਏ. ਟੀ. ਸੀ. 507: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1992 ਐੱਸ. ਸੀ. 81] (ਪੰਨਾ 89 ਉੱਤੇ ਏ. ਆਈ. ਆਰ.)ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।*

***23**. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੰਗ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।*

***26**. ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਯੋਗਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਸਾਲਮੋਨੀ ਦੇਖੋ। ਡਨਕੋਮਬੇ [(1886) 11 ਏਸੀ 627:55 ਐਲਜੇਪੀਸੀ 69:55 ਐਲਟੀ 446 (ਪੀਸੀ)] (ਪੰਨਾ 634 ਉੱਤੇ ਏਸੀ)।] ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ*

[ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.]

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਲੇਰ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। [ਬੀਬੀਸੀ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਬਨਾਮ ਹਾਈ-ਟੈਕ ਐਕਸਟਰਾਵਿਜ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇਖੋ।

30. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 15 ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਬਾਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਕਸੋ ਬਿੱਲ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

31. ਹੁਣ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਜੋ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖਾਸ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੱਡੀ ਐਲ.ਡੀ. ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਟੱਚ" ਅਤੇ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

32. ਆਕਸਫੋਰਡ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਰਨਰਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਟਚ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। "ਭੌਤਿਕ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ, 3ਆਰਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਸਰੀਰ ਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ..... "ਅਤੇ "ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਛੋਹਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ; ਛੂਹ; ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ....." ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਛੋਹ" ਅਤੇ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਥਾ ਲੂਥਰਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਟਚ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ ਲਈ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਜੇ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

33. ਮਿਸਟਰ ਲੂਥਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੈਟ ਜਾਂ ਢਾਂਚੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਨੂੰ 'ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ' ਸੰਪਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ " ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗੁਆਚਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ " ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਲੇਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ। "ਟੱਚ" ਜਾਂ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ। "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ ਸੰਪਰਕ" ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਨੇ, ਕੰਡੋਮ, ਚਾਦਰਾਂ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨਾਲ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਸੰਪਰਕ।

34. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਲੂਥਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਚਮੜੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜੁਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਪਰਕ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੂਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। "ਟੱਚ" ਅਤੇ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ***ਰੇਜੀਨਾ ਬਨਾਮ ਐਚ (2005) 1 ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ*** 2005 ਵਿੱਚ, ਯੂਕੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਛੋਹਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ "ਛੋਹਣਾ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ***ਆਇਓਵਾ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਵਾਲਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਫਿਪਸ 442 ਐਨ.ਡਬਲਯੂ.2ਡੀ.611*** ਵਿੱਚ ਲੋਵਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਚਮੜੀ-ਤੋਂ-ਚਮੜੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸੈਕਸ ਐਕਟ" ਜਾਂ "ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਇਓਵਾ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 702.17 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ, ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਪੈਰੀਫਿਰਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਲਰਾਮ ਕੁਮਾਵਤ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ), ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

36. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 5, 7 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ" ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ, ਮਨੋਰਥ, ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 7, 11, 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਇਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਤੱਥ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ "ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ" ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

37. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ", "ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ", "ਛੋਹਣਾ" ਅਤੇ "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਉਲਟਾ ਬੋਝ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਦੀ ਉਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਕੈਟੀਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (2004) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 518, ਆਰ. ਕਲਿਆਣੀ ਬਨਾਮ ਜਨਕ ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (2009) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 516 ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 632 ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਦਮੇ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਬੇਅੰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ.

38. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ "ਉਮਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ" ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੈਡਨਰ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ, **358 ਯੂ.ਐੱਸ 169 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ; ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੋਜ਼ਮਿਨਸਕੀ, 487 ਯੂ.ਐੱਸ 931; ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਬਨਾਮ ਵਿਲਟਬਰਗਰ, 18 ਯੂਐਸ 76,** ਮਿਸਟਰ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ "ਰੂਲ ਆਫ਼ ਲੇਨਿਟੀ" ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। . ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਬੇੜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਦੀ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਥਾ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਦ ਪੀਪਲ ਬਨਾਮ ਰੀਡ ॥, 246 ਕੈਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੁਆਰਾ ***ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੀਕ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਪ। 4, 822 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:***

> *"[ਟੀ]ਉਹ 'ਟਚਸਟੋਨ' ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ' ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ।" [ਹਵਾਲਾ.]" (ਬਿਫ਼ੁਲਕੋ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ (1980) 447 ਯੂ.ਐਸ. 381, 387, 100 ਐਸ. ਸੀ.ਟੀ. 2247, 65 ਐਲਈਡੀ.2ਡੀ 205.) "' ਨਿਯਮ ... ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ; ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।' (ਪੀਪਲ ਬਨਾਮ ਐਵਰੀ (2002) 27 ਕੈਲ. 4 49, 58, 115 ਕੈਲ. ਆਰਪੀਟੀਆਰ 2 ਡੀ 403, 38 ਪੀ. 3 ਡੀ 1.) "ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। " (ਬਿਫ਼ੁਲਕੋ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਸੁਪਰਾ, ਪੀ. 387, 100 ਐਸ. ਸੀ.ਟੀ. 2247 'ਤੇ।) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।*

39. ਇਹ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **(ਆਈਆਰਸੀ ਬਨਾਮ ਰੋਸਮਿੰਸਟਰ ਲਿਮਿਟੇਡ (1980) 1 ਐਲਈਆਰ 80)** ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੀਨਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

<u>ਸਿੱਟਾ</u>:

40. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਅਤੇ 354 ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਜਾਣ, ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦਬਾਉਣ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਿ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

41. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ "ਈਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ " ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ " ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ. ਸੈਟਲ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਮ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੋ ਵੀ, ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ "ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਮਲਾ" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਘੁਸਪੈਠ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਸੰਪਰਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ।

42. ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾ ਕੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

43. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-ਏ(1)(i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ "ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਨ" ਜਾਂ "ਪੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਿੱਪ ਖੋਲ੍ਹਣ" ਸੀ। "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਿੱਪ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜੋ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀੜਤ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਨੂੰ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ 'ਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ, ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਲਿੰਗ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "..... ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ "ਵਧੇਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ" ਲਈ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਆਰਡਰ

44. ਉਪਰੋਕਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, 19.01.2021 ਅਤੇ 15.01.2021 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ, 2020 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 161 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਪੀ 2045 ਦੇ ਨੰਬਰ 2045 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ 05.02.2020 ਅਤੇ 05.10.2020 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੰਯੁਕਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੁਆਰਾ 2017 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 28 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਗੜ੍ਹਚਿਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪੋਕਸੋ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 07/201 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

45. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ-ਸਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342, 354 ਅਤੇ 363 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

46. ਦੋਸ਼ੀ-ਲਿਬਨਸ ਪੁੱਤਰ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਕੁਜੂਰ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 354-ਏ (1)(i) ਅਤੇ 448 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(ਐੱਮ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8, 12 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 25,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਪੱਚੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

47. ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ - ਸਤੀਸ਼ ਅਤੇ ਲਿਬਨਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

48. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ- ਲਿਬਨਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 448 ਅਤੇ 354-ਏ(1)(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8, 10 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕੀਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 448 ਅਤੇ 354-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ (1)(1) ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਦੋ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿਚ ਮਤਭੇਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਈ.ਏ. ਅਜਿਹੀ ਮਤਭੇਦ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27.10.2021 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.01.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ 2020 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 445 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

49. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਰ ਪੰਨੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸਟੈਂਪ ਲਗਾ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਕਤ ਕਾਪੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਜੱਜ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਜਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਪੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਕਲ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ, ਜੇਕਰ ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ/ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

50. ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

51. ਇਹ ਸਾਡੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲੀਗਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਕਮੇਟੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਲੂਥਰਾ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਪੂਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

<u>ਆਰਡਰ</u>

ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.

1. ਮੈਂ ਇਸ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਸਟਿਸ ਬੇਲਾ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਸਟਿਸ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ

ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਲੇਵਿਸ ਕੈਰੋਲ ਦੇ ਐਲਿਸ ਇਨ ਵੰਡਰਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ (ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ) ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਰਥ ਹੈ:

> *"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਹੰਪਟੀ ਡੰਪਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੱਟ।"*
>
> *"ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ," ਐਲਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"*
>
> *"ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ," ਹੰਪਟੀ ਡੰਪਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਬਸ ਇਹੀ ਹੈ।"*

3. ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ, ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ("ਪੋਕਸੋ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਗ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ (ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ) ਅੰਗ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ "ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਚਮੜੀ" ਸੰਪਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਿਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਜੋ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪੀਅਰਲੈਸ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ।' ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੇ ਪਾਠ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:

> *"ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਨੂੰਨ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਐਨਕਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਕੀਮ, ਧਾਰਾਵਾਂ, ਧਾਰਾਵਾਂ, ਵਾਕਾਂਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਰੰਗ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਨਕਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*

'(1987) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 424

ਐਨਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਧਾਰਾ, ਹਰੇਕ ਧਾਰਾ, ਹਰੇਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ।"

5. ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਛੋਹਣ" ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਜੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

6. ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਢੰਗ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ, "ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰ-ਪੁਆਇੰਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਤੀਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ. ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੂਖਮ ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਮੋਡੋ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰ ਲਈ ਜੀਵਨ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਜਨਤਕ. ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਕੰਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> *"ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦੇਣਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਏਗੀ।"*

7. ਅਜਿਹੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਸਵੰਤਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

---

[2]76 ਈ.ਆਰ. 637

[3]1965 (1) ਐਸਸੀਆਰ 7

[4](1975) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 322

"ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਸ਼ਨ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੇਡਨ (1) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

8. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਈਰਾਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਐਨਸੀਟੀ) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

9. ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ("ਆਈਪੀਸੀ" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ (ਧਾਰਾ 354 ਦੁਆਰਾ) ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। "ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 350 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 351 ਵਿੱਚ "ਹਮਲਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਨਲੀਲਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀਮਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਖੁਦ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਮਾਨਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਰਦ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿੰਗ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਬਰਾਬਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ- ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ। ਲਿੰਗ, ਨਸਲ, ਜਾਤ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਖੇਤਰ, ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ,

---

[5]2017 (15) ਐਸਸੀਸੀ 133

[6]ਰੂਪਨ ਦਿਓਲ ਬਜਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀਐਸ ਗਿੱਲ (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 194

[7]ਧਾਰਾ 354 (ਜਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ) 'ਨਿਮਰਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪਿਤਰੀ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੂਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਫਿਰ ਵੀ, ਹੈਂਗਓਵਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀਆਸ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2011) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 293 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਬਾਇਲੀ ਔਰਤ ਦੀ 'ਨਿਮਰਤਾ' ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਬਾਇਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ "ਹੀਣਤਾ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਹੀ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ (ਆਰਟੀਕਲ 14)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਛੇਦ 15 (1) ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੇ ਲਿੰਗ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ (ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ) ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 15 (3) ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

11. ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ "ਪਛਾੜ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨ, ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਖਮ ਉਪਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਅਣਚਾਹੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

12. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ 146 ਰਿਪੋਰਟ (1993), 156 ਰਿਪੋਰਟ (1997) ਅਤੇ 172ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ (2000) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। 172ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, 1992 (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ) ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਪੋਕਸੋ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਪੋਕਸੋ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ:

> *ਨੈਸ਼ਨਲ ਕ੍ਰਾਈਮ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਊਰੋ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਹਿਲਾ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ "ਚਾਈਲਡ ਅਬਿਊਜ਼: ਇੰਡੀਆ 2007" ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ*

---

[8]ਯੂਕੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ, 2003 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2, 3, 6, 7 ਅਤੇ 78; ਭਾਗ V: ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ, ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਪੂਰਨ ਆਚਰਣ (ਸੈਕਸ਼ਨ 151-153), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਡ, 1985 ਆਫ ਕੈਨੇਡਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5, 6, 7, 15 (ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ) (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2007, ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਗਣਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼, ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪੀਨਲ ਲਾਅਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ।

ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਆਪਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। , ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬਾਲ-ਦੋਸਤਾਨਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ।"

13. ਸਮਾਨਾਂਤਰ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; 2012 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ; ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੋਧਾਂ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸਦੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਇਹਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 354 ਸਮੇਤ) ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ (ਧਾਰਾ 354ਏ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਚਾਹੇ ਜਿਨਸੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ, ਜਿਨਸੀ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੰਗੀਨ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ (ਧਾਰਾ 354ਬੀ), ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 354ਸੀ) ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਜਾਂ ਕੈਪਚਰ ਕਰਨਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨਾ), ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ

[9]ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਲਖ ਅਲੋਕ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2018) 17 ਐਸਸੀਸੀ 291 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

" ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 39 (ਐਫ) ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤਿਆਗ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

2013 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, (ਨੰਬਰ 3)

2013 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, (ਐਕਟ ਨੰ. 13)

354ਡੀ) ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ) ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ।

14. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਆਏ II ਅਤੇ III ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ II ਦਾ ਭਾਗ ਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਬੀ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਇੱਕ 'ਵਧੇਰੇ' ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਗ C ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਡੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਭਾਗ ਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III ਅਸ਼ਲੀਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

15. ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੈ। ਘੁਸਪੈਠ ਸੰਬੰਧੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 3) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਵਧੇ ਹੋਏ ਘੁਸਪੈਠ ਵਾਲੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 5) ਵਿੱਚ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 7) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ; ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ (ਧਾਰਾ 9) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 11) ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ਲੀਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ।

16. ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੈ, 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ 'ਵਧੇਰੇ' ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵਧੇਰੇ' ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਮੈਂਬਰ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਾਂ ਜੇਲ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਰਿਮਾਂਡ ਹੋਮ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਹੋਮ, ਆਬਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਹੋਮ, ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਸਟਾਫ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸਟਾਫ; ਖੂਨ ਜਾਂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਜਾਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਜੋ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ; ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਜਾਂ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ; ਬੱਚੇ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਆਦਿ।

17. ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ (2013 ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਸਮੇਤ) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

> "7. ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ-
>
> ਜੋ ਵੀ, ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

18. ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 351 ਵਿੱਚ "ਹਮਲੇ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ "ਹਮਲਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ, ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਰਾਦਾ ਪੀੜਤ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸਮਾਜਿਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

19. ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਰਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ,

i. *ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ; ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ,*

ii. *ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ*

ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

20. ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ - ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਖਾਸ ਅੰਗਾਂ (ਯੋਨੀ, ਲਿੰਗ, ਗੁਦਾ ਜਾਂ ਛਾਤੀ) ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ, ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਗ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ)) ਜਾਂ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" (ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ, ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ)। ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।

21. ਸਮੀਕਰਨ "ਛੋਹ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਲਈ ਆਮ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। "ਟਚ" ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ

> *"ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਲਗਾਉਣਾ."*

22. ਕੋਲਿਨਜ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ", ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

> *"ਤੁਹਾਡੀ ਛੋਹਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੈ."*

23. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ "ਸੰਪਰਕ", ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ; ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਟਚ' ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ" ("ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ" ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ) ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ 'ਛੋਹਣ' ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਹਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਹੋਰ ਐਕਟ" ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਪੀੜਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ (ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ; ਸਮੀਕਰਨ "ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ" ਅਰਥ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ)।

24. ਸੰਸਦੀ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਿਵਹਾਰ (ਭਾਵੇਂ ਛੋਹਣਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ), ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਚਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

---

https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/touch 15.11.2021 ਨੂੰ 16:55 ਵਜੇ ਐਕਸੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

"https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/touch 15.11.2021 ਨੂੰ 16:57 ਵਜੇ ਐਕਸੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7. ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ, ਅਤੇ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ" ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਹਰ ਛੋਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।

25. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਹਣਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਇਸਦੀ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣਤਾ, ਜੇਕਰ ਸੰਪਰਕ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਗੈਰ-ਜਿਨਸੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿ "ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦਾ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ-ਨਿਰਭਰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

26. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿ "ਛੋਹਣਾ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਰਾਹੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅੰਗਾਂ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛਾਤੀ) ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਰੇਜੀਨਾ ਬਨਾਮ ਯੂਕੇ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਛੋਹਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (ਏ) ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ; (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਂ (ਸੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਛੂਹਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" ਯੂਕੇ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79 (8) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸੱਜੀ ਜੇਬ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਟਰੈਕ-ਥੱਲੇ ਨੂੰ ਫੜਨਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ "ਛੂਹਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ". ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੀ

> "ਸੈਕਸ਼ਨ 79 (8) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਛੋਹਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਛੋਹਣਾ" ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ"। ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੀੜਤ ਨੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।"

27. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਆਇਓਵਾ ਬਨਾਮ ਵਾਲਟਰ ਜੇਮਜ਼ ਫਿਪਸ" ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਆਇਓਵਾ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ ਕੈਨਨ ਪੀਅਰਸਨ' ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ "ਸੈਕਸ ਐਕਟ" ਜਾਂ "ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ" (ਸੈਕਸ਼ਨ 709.1 ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ,

---

[14]2005 (1) ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ 2005

[15]442 ਨੰ. ਮਈ 611 (ਕਾਨੂੰਨ ਐਪ. 1989)।

[16]514 ਨੰ ਮਈ 452 (ਲੋਵਾ 1994)।

709.3 ਅਤੇ 709.17) ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਨਸੀ ਸੰਪਰਕ, ਅਰਥਾਤ, ਘੁਸਪੈਠ, ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਜਣਨ ਅੰਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ। ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿ ਕੱਪੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੂਹਣਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਸਟ (ਪ੍ਰਤੀ ਪੀਅਰਸਨ ਪ੍ਰਤੀ) ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਰਜਿਤ ਸੰਪਰਕ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ: (i) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਜਾਂ ਬਦਲਵਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਅਤੇ (ii) ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ "ਸਕਿਨ ਟੂ ਸਕਿਨ" ਛੋਹਣ ਜਾਂ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

28. ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ (ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੱਖ ਮਿਲਿਆ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ "ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

29. ਇਸਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿੱਧੇ ਛੋਹ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ "ਛੋਹ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਸਾਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਛੋਹਣਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਤਹ 'ਤੇ ਸੰਵੇਦਕ ਅਨੁਭਵੀ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਚਮਚੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਭੋਜਨ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨ ਲਈ - ਇਸਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਛੋਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੋਟੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਦਬਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਹਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ - ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜੋ ਅਣਚਾਹੇ ਘੁਸਪੈਠ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਸਤੀਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲਿਬਨਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਧੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ।

30. ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਲਾਲ ਧਾਰ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਸੀ

2015 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਟ੍ਰਿਪ 188

ਪੀੜਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਚੁੰਮਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਮਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਸਮੂਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ...ਲੜਕੀ ਦੀ ਵਰਦੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

31. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ" ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਜਿਤੇਂਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ" ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਜੀਐਨਸੀਟੀਡੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਜਿਨਸੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਮਲਾ, ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ 'ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਇਰਾਦੇ' ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ) ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਸਦੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੋਕਸੋ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

32. ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਰਕ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਸੰਪਰਕ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 349 ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਫੋਰਸ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਗਤੀ, ਗਤੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਆਦਿ ਜੋ "ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸੰਪਰਕ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਪੋਕਸੋ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ (1860 ਦਾ 45), ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

---

[18]ਅਪਰਾਧਿਕ। (ਏ) ਜੇ/2/2020, 04.05.21 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

[19]19.03.20 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ (ਏ) 564/2019 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ

[20]2018 ਐਸਸੀਸੀਓਨਲਾਈਨ ਡੈਲ 1179

[21]349. **ਬਲ**. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਗਤੀ, ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਜਾਂ ਗਤੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀ, ਜਾਂ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਜਾਂ ਗਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸੰਪਰਕ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਗਤੀ, ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਗਤੀ, ਜਾਂ ਗਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਉਸ ਗਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਗਤੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਗਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ।

ਪਹਿਲਾ- ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ।

ਦੂਜਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਗਤੀ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਗਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉਸ ਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਹਿੱਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਕੇ।

1974 (1974 ਦਾ 2), [ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 (2016 ਦਾ 2)] ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਐਕਟ, 2000 (2000 ਦਾ 21) ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਡ ਜਾਂ ਐਕਟ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ 'ਸੰਪਰਕ' ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਲਈ, ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੋਕਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(2) ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 349 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। , ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੋਕਸੋ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਿਮੋਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ 'ਸਿੱਧਾ' ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

33. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਕਾਰਡੋਜ਼ੋ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਮਹਾਨ ਲਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ." ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਜ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਦਬਾਉਣ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਕਰਦਾ ਹੈ।

34. ਮੈਂ ਜਸਟਿਸ ਬੇਲਾ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਸਤੀਸ਼ ਅਤੇ ਲਿਬਨਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

35. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਨਮੋਲ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲੀਗਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ। ਵਕੀਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

